

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Sæcvlvm Decimvm Antipapisticvm, seu Romano-Schismaticvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

SÆCULVM
DECIMVM ANTIPA-
PISTICVM,

sen
ROMANO-SCHISMA-
TICVM.

PONTIFICVM ROMANORVM CON-
TINVATA SVCCESIO.

HEODORVS II. suc- es 40. Ab Christophoro Sedis inuaso-
cedit anno 901, Sed die 24. re detrusus obiit.
moritur: ideo
116. IOANNES IX. ex mo- 119. CHRIS TOPHORVS sedit mensis 7.
nacho creatur Papa *an.* 901, deposico- Nam à Sergio pulsus, vinctus, carcera-
que Berengario restituit imperium tus, in monasterio clausus vitam fini-
Lamberto in Conc. Romano, *an.* 904. uit.
Moritur *an.* 905. Sedit annis 4, dies 15.
117. BENEDICTVS IV. creatur *an.* 905. 120. SERGIVS III. inuasor, Sedis, in-
magnus benefactor pauperum: obiit *an.* trudente eum Marchione Tuscia: obiit
907. Sedit annis 3. *an.* 910. Sedit annos 2.
118. LEO V. creatur *an.* 907. Sedit di- 121. ANASTASIVS Romanus ritè crea-
es 40. Ab Christophoro Sedis inuaso- tur *an.* 910. obiit *an.* 912. Sedit annos 2.
re detrusus obiit. Men. 2.

122. Lando operâ Theodoræ meretricis intrusus vixit menses paucos.

123. IOANNES X. anno 912. ab eadem intruditur.

Anno 928. ab Marchione Tusciæ Widone captus, suâsu Marchiæ scorti perpulvinar impositum ori suffocatur. Sedit annos 16. Parum peregit.

123. LEO VI. Surrogatur anno 928. Sedit menses 6. dies 15. Finiit in carcere vitam.

124. STEPHANVS VIII. succedit anno 928. Obiit an. 931. Sedit annis 2.

125. IOANNES XI. intruditur à Scorto Marchia Tusciæ anno 931. ab eius Marchione Widone anno 933. coniectus in carcerem obiit anno 936. Sedit annis 5.

126. LEO VII. Surrogatur anno 936. Moritur anno 939. Sedit annis 4.

127. STEPHANVS IX. Germanus succedit anno 949. Pugnis sæpius contusum ab Alberico Duce, Otto Rex Germaniæ suum patriotam miseratus, sese miscere electioni schismaticæ statuit ac subuenire Germano. Obiit anno 943. Sedit anno 3. Men. 4.

128. MARINVS II. Succedit anno 943. Spiritu prophetiæ clarus, vita optimus: multum laboravit in Cleri & Monachorum reformatione. Obiit anno 946. Sedit an. 3. men. 3. dies 13.

129. S. AGAPITVS II. Subiit anno 946. Cogit anno 949. Concilium Romæ confirmans Concilium Ingelheimense contra Hugones. Obiit an. 951. Sedit annis 10. Men. 3. Di. 10.

130. IOANNES XII. Alberici patrij filius duodeuicennis seipsum intrusit an. 951.

Cleri cum consensu, schisma metuentis.

Anno 960. contra Romanos tyrannos opem Ottonis implorat, eumque coronat Imperatorem anno 962.

At anno 963. deficientem ab Ottone ad impium Ducem Adelbertum, Otto victor in Conciliabulo depōnit, sufficitque Leonem Pseudopapam quem Ioannes in Concilio, anno 964. cum eius Electoribus excommunicat, & obiit seu ex mœrore, seu, vt Luitbrandus prodit, à dæmone tempora percussus, dum pellici accumberet, vt intra paucos dies exhalaret: Sedit an. 9.

131. BENEDICTVS V. à Synodo collecta continuo subrogatur anno 964. Sed Otthonis impulsu Leo Antipapa coacto catu abrogauit Papatum Benedicto legitimo Papæ: quem Otto secum traxit in exilium Hamburgum: vbi captus exul sanctè viuens obiit anno 965. Translatusque Romam inter martyres numeratur.

Annoque eodem obiit pseudopapa Leo. Ille sedit annum 1.

132. IOANNES XIII. canonicè creatur anno 965. Sed à factiosis in carcerem detrusus an. 966. ab Ottone Imp. liberatur in factiosos vindicante.

Synodis duabus ritè celebratis, moritur an. 972. Sedit annos 6. Men. 11. dies 5.

134. DONVS Romanus creatur an. 972. Obiit post tres menses.

135. BENEDICTVS VI. canonicè creatur an. 972.

Sed an. 974. à Bonifacio Romano Cardinali scelestissimo, Papatu inuasore, capitur, carceratur, strangulatur.

dd tur.

tur. Sedit annis 2. Contra quem sese armans Benedictus Episcopus Sutrinus impium Vrbe ac Sede relicta fugere compulit: sed prius Vaticana despoliata nauigauit Constantinopolim. Continuoque

136. BENEDICTVS VII. idem ille ab Clero eligitur in Papam. Obiit *anno* 984. Sedit annis 9, dies 10.

136. IOAN. XIV. creatur *an.* 984. ex Episcopo Papiensi, & Archicancellario Ottonis.

Bonifacius audita morte Ottonis, Ioannem tutantis, rediens Romam factione contracta Ioannem capit, in carcere trimestri inedia enecat: enectumque proiecit in publicum; & se ostentat Papam.

At vero protinus suismet, Deoque execrabilis factus, repentinâ corruit.

Hic sui cadauer raptare, cædere, lanceis confodere, laceratum relinquere *an.* 985.

137. IOAN. XV. Romanus vnanimiter creatus *anno* 985. secedit in Tusciam metuens factionum.

At Romani, Ottonum memores, eum rediret exorarunt, ac permagnifice exceptum rite coluerunt.

Sicque ex hoc respirare Sedes Apostolica cœpit. Reges Angliæ conciliat: *anno* 995.

S. Vdalricum aliosque canonizat: & obiit *an.* 996. Sedit annos 10.

138. GREGORIVS V. Germanus, Ducis Ottonis filius, creatur *anno* 996. Eiectus à Crescentio Duce Romano restituitur contra Ioannem XVI. pseudopapam Crescentianum.

Restitutus vero *solis Germaniæ, in Concilio Romano, concedit Ius eligendi Imperatorem*, simul coronat Ottonem III. Obijt *anno* 999. Sedit annos 1. Men. 8.

Tot tanta inter propudia schismatica stotisse quis non mirerur Ecclesiam Romanam? Stetit autem; stabitque,

IMPERATORVM OCCIDEN- TIS ACTA IN SÆ- CVLO X.

9. LVDGVICVS IV. coronatur à Papa.	An. Ch. nati 900	Occiditur.	924
Oculis, imperio, vita priuatur à Bereng. deficitque in eo Imperium Carolinum, transiens ad Saxonem Conradum.	904	10. HENRICVS Ottonis filius, mortuo Conrado. fit Rex Germ. iam ante Rex Francia.	919
10. LAMBERTVS Nidomis Imperat. filius coronatur à Papa, eodemque anno Arnulphus coronatus est.	892	Vngi se indignum ducens per visum inducitur ut se vngi sineret: De vidua velata in uxorem ducta pœnitens peregrinatur Romam.	919
CONRADVM ad Ducem Saxonia est translatum Regnum Sax. occiso Ludouico Italis interim vsurpantibus sibi Imperium.		Reliquias S. Dionysii reuenter recipit.	920
Berengario Ludouicum necante, & imperante per vim, Romanum Concilium cum abdicat, & restituit Lambertum, Ecclesia priuilegia restituente.	904	Lanceam Domini extorquet à Rudolpho rege Ital.	929
Occiditur in venatione, laudatus.	910	Victis Danis reformat pietatem.	930
11. BERENGARIVS Dux Forouulij certat cum Ludouico pro Imperio.	900	Hungaros mirificè vincit.	933
Inuadens Imperium coronatur, vngitur à Papa: sed à Conc. Rom. abdicatur.	904	Obit pij sime, nunquam Imperator creatus.	936
Redimit pacem Italiae ab Hunnis.	902	11. OTTO Henrici filius succedit in regno Germ.	936
Occiso Lamberto solus imperat.	910	Rebelle vincit pietate	938
Coronatur a Ioanne X.	915	Deuictis hostibus propagat religionem Cath.	949
		Vincit Berengarium tyrannum rogatu Papa.	951
		Eundem restituit regno Italiae	952
		Filius in eum conspirat reconcilian- turque	953
		Hungaros miraculose vincit.	955
		Liberatur à Papa per S. Vitum.	956
		Berengario tyranno eripit regnum Italiae.	961

d d 2   Coro-

	Anno Christi nati		
Coronatur Imperator Occidentis, conformaturque Iura Ecclesie.		tum S. Rom.	1001
Intrudit pseudopapam, vero deposito.	962	Pie moritur.	1002
Romani insurgunt contra ipsum, at is cuncto Benedicto PP. restituit pseudop. Leonem ideoque vindicat in eum Deus.	963	IMPERATORES	
It Romam pro restitutione Ioan. XIII. carcerat.	964	Orientis.	
In Conc. Raven. confirmat Iura Ecclesie Ottonemque filium coronari Imp. curat.	966	80. CONSTANTINVS VIII. Leonis filius Imperat.	912
Magdeburgum condit & Metropolitim facit.	967	Roman. creat duos filios suos Imp. Constantinus obessa Edessa extorquet sibi dari epistolam Domini ad Abagarum, & imaginem non manu pictam; que clarent miraculis.	919 928
Moritur.	971	Ab filio veneno tollitur, ut is Imperaret.	944
12. OTTO II. Imp. occ. ducit filiam Niceph. Imp.	973	81. ROMANVS filius imperat triennio: obit	960
A Francis fugatur, vadatque flumen ope S. VVlfg. Peccans in S. Laurentium extinguendo Episcopatum Marsburgi à Grecis & Sarac. vincitur, & pie moritur.	969	82. NICEPHORVS Phocas acclamatur Imp.	963
13. OTTO III. Imp. succedit patri.	983	Atterit Saracenos cladibus: milites haberi vult martyres; excommunicatur à Patriarch.	964
Restituit Marsburgensem Episcop.	983	Specie nuptiarum cedit exercitum Ottonis, & caditur à suis, Deo vindice.	969
Crescentium tyrannum occidit, & pseudopapam: ideo penitens peregrinatur in montem Garganum: Coronatur Imp. à Papa.	984	83. IOA. ZEMISCS trucidat Nicephorum & Imperat. ideoque à Patriarcha excommunicatur	969
Pie se exercet apud S. Romualdum anachor.	996	Bulgariam fere delet totam ope S. Theodori: triumphum desert B. Virgini: & monetam insignit imagine Christi primus.	971
Vxorem igne illasam probat.	997	Veneno tollitur ducens contra Syros.	979
Penitens peregrinatur ad S. Adelbertum	998	84. BASILIVS & Constantinus fratres Imperat.	970
Reliquias Româ affert in Germ.	999	Basilius moritur.	1025
Differt renunciare saculo ad moni-	1000		

CONCILIVM

Generale hoc sæculo X, nullum: At

S. hismata prope continua. Provinciales Synodi complures celebratæ, præsertim ad reformationem discipline sacre.

Hz

Hæresiarchæ Difsoni
Papis.

Hoc sæculo X. nulli : adeo Orco
toto in Schismatis conflandis effuso, ac
distento. Vide tamen aliquid in varijs
anno 990. & anno 1000.

SS. Patrum, & Doctorum
Concordia sub Papis legiti-
mis hoc Sæculo X. ob-
scuro.

LEO VI. SAPIENS Basilii Imp. filius
& successor in Imperio Orientis an. 888.
Photium eiecit, suffecit Stephanum E-
pisc. Constantinop. & pro eo confirman-
do Romam scripsit an. 887. Santabere-
num vero magum oculis priuat. An. 893.
auxilia præbens Turcis & Hunnis con-
tra Bulgaros excommunicatur ab Epi-
scopo Constantinop. ab Euthymio ta-
men subrogatur absolutus moritur anno
911. Parens an. 902. bellum contra Sara-
cenum scripsit insignem epistolam ei de
Christiane fidei veritate, & Saracenorum im-
pietate; asseritq; Spiritum S. à Patre Filio-
que procedere. Plures item orationes
dixit, scripsit, & euulgauit.

IDIOTA quidam nomine suppresso
scripsit de Contemplatione & humilitate sub
annum 902.

MARCUS EREMITA varia scripsit
opuscula Theologica, plena errorum, legen-
daque caute: suspicio, ab hæreticis esse

deprauata : Nam vir pius Leonem VI.
Imp. curauit laucium, & ei decennium
vitæ prædixit. sub an. 906.

RHEGINO Abbas Bruniensis scripsit
Chronicon à Christo nato ad ann. 908.
quod alius dein continuauit ad annum
967.

RADVLPHVS Flauiacensis Mona-
chus floruit sub a. 910. Scripsit libros 20.
in Leuiticum: libros 14. in Epistolas 14.
Pauli.

LVITBRANDVS Ticienensis Diaco-
nus, & Episc. Cremonensis, Legatus Be-
rengarij Imp. an. 946. scripsit libros sex
de rebus gestis in Europa sua memoria.
At à capit. 6. libri 6. sunt ab alio suppo-
sita.

WITICHINDVS Monachus Corbe-
iensis, sub an. 946. scripsit res Saxonicas
& Ortonum.

STEPHANVS Eduensis Episc. sub an.
950. scripsit de Sacramento altaris, &
pertinentibus ad idem.

MOSES Barcepha Episcopus Syrus
de paradiso scripsit.

Dogmata Ecclesiæ Roma-
no-Catholicæ, Nouatoribus
contraria hodiernis.

Eadem, quæ Sæculo superiore, sunt
constanter asserta; hæreticis autem si-
lentibus cunctis.

V A R I A

Testimonia Fidei historica
in Sæculo X.

dd 3 San-

Sanctorum & Miraculorum
feracissimo.

AN. CMI. Leo VI. Sapiens Imperator *Sanctam Theophaniam*, miraculis celebrem, habuit uxorem. Processurum insanus veete percussit in caput; Saucium *Marcus Abbas* sanauit de vira periclitantem, viraq; decennium ei reliquū est raticinatus.

Eduardus Rex Angliæ cognatum suum bello persecutus vicit; *quod montalem è monasterio raptam duxisset uxorem*. Victor raptam retrusit in cœnobium.

AN. CMII. Theoctiste in insulam Paros, quando Duce Nysiride Arabes Lesbum euastarūt, abducta cū captiuis monacha, fugit in abdita, ibique sup. 35. annos sola ac nuda seruiuit Deo. Leonis Dux, in Saracenos Cretam populantes missus, nauigat in Parum venaturus, digressus in tēpellū B. Mariæ acclamatur: *Siste: fœmina nuda conspici erubescio. Præbe tunicam, Præbuit; vidit pari & canicie & macie aridam magis larvam hominis, quam hominem. Referens ei vitam petit, vbi post annum reuerterit, S. Eucharistiam in panno mundo sibi afferri. Fit: Vt S. Synaxim obiit, è vita in beatiorē abijt communicata sub vna specie.*

AMNO CMIII. Opera Sancti Cyrilli & S. Methodii, conuerso Duce Boriuoio, contigit & gentis Boemiæ conuersio.

AN. CMIV. Berengarius Dux Forolij captum *Ludouicum Imperatorem* oculis priuat & imperio; & Romæ ab Ioan.

IX. coronari vi extorquet, abrogato Imperio Lamperto. Dolens facti Papa Concilio LXXIV. Episcoporum abrogatum imperium tyranno, & cōfirmat Lambertū: Acta Stephani PP. contra Formosum damnat foco, sciens: *Nullum mortuum esse iudicandum vt qui comparere non possit.* Iterum alio in Con. Rauenn. præsentem Lambertum confirmat. *Qui omnia ab Imperatoribus Ecclesie Rom. concessa Præuilegia in perpetuum confirmat.*

At

In Ludouico Germaniæ Rege defecit Carolinum Imperium: Regnumque Germaniæ transfertur ad **CONRADVM** Ducem Saxonix.

AN. CMV. Herueus Rhemenis Archie. *Normannos* conuertit hos ad Fidei, illos, in idololatriam relapsos, ad penitentiam.

ANNO CMVI. *Polni* per & negotiatores, & comitatū Lesci principia Fidei agnoscere cœperunt.

AN. CMIX. Herueus crebra frequentat Concilia per Galliam, discipulorum reformatæ.

AN. CMX. Comes Mediolan. Lambertum Imp. in venatione trucidauit. Berengarius summam rerum inuadit & Marchio Tusciæ Principatum amissum reciperat.

ANNO CMXI. Leone VI. mortuo.

filij Alexander & Constantinus caep-
sunt Imperium Orientis. Sed cum Ale-
xander idola colens ait: *Hic, dum ista con-
terent Romani, erant inuicti.* Nocte in secu-
ra senex eum Lucidus virga percutiens
ait: *Ego sum Petrus Romanorum Princeps.*
Protinus vomit sanguinem, ac animam:
fæterq; intolerabiliter. Et ex hoc puer
CONSTANTINVS imperat solus An.
912. Moriturque *Berno Fundator Ordinis
Cluniacensis.*

AN. CMXIV. Lesci IV. Poloni fili-
us nascitur cæcus; dum septennis affun-
deretur; nomenque acciperet *Meicislaï,*
inter lætos proceros ex vnigenito, mæ-
stos ex cæco, ecce continuo recipit vi-
sum.

Consulti arioli respondent, fore Po-
loniam ab eo illustrandam; putabant
armis: at Deus voluit Fidem per eum
inferendam portendere: euentu te-
ste.

AN. CMXV. Berengarius Sara-
ceños sapius profligauit, & Italia eie-
cit: *Visi in conflictu Sanctus Petrus & Pau-
lus:* idcirco Ioannes X. & Clerus Popu-
lusque Rom. ei detulerunt Imperium;
& vnctus est.

AN. CMXIX. Conradus, Rex Saxo-
num & Francorum moriens, *regnū trans-
tulit in Henricum Ottonis filium.* Quo
vngi nolēte, quod indignum se diceret;
S. Vlrico Epif. Augustano S. Petrus per
vilum ostendit enses duos, capulatum,
& non capulatum, dicēs: *Dic Henrico,
ensem capulatum esse Regem vnctum.*

Et vngitur.

AN. CMXX. Carolus simplex misit
Henrico Regi Saxonie *Brachium S. Dio-
nysij:* cui prostratus humi oscula fixit.

Certum indicium, diuinitus Impe-
rium è Francia in Saxoniam esse iam
translatum.

ANNO CMXXI. Vnio ecclesia-
rum Orientalium decreuit; ne quarra
vxor, defunctis tribus, duceretur: In Oc-
cidente libertas nubendi fuit. S. Hiero-
nymus ait nouisse, quæ sepelisset 22. vi-
ros; & qui supetuixisset 21. vxori-
bus.

AN. CMXXII. *Reliquia de barba S. Pe-
tri* in pagum Gesedis delatæ dæmonia-
cos, morboque plurimorum curarunt.
Vide, infra anno 969.

AN. CMXXIV. Angliam Rex Adel-
stanus *dedicat S. Petro:* sed coniurans con-
tra eum Elfredus, suam esse Angliam,
inter verba iuramenti corruit mor-
tuus.

AN. CMXXIX. Rex Henricus mi-
nis, precibus & pretio expressit à Ro-
dulpho Burgundo *lanceam clauis Christi
Crucifixi sanctificatam.*

Item Rex Galliarum Hugo misit ei
ensem Caroli Magni cum clauo Domini-
co; *eiusdemque lanceam:* item *vexillum
Sancti Maurity* Thebæi. Hisce post De-
um fretus victor vbiq; euasit, hostiumq;
terror.

AN. CMXXXIII. Hungaros in Ger-
maniam infusos Rex Henricus, præuia
oratione, lancea, &c. & voto de Simonia
per regnū extermināda fundit, fugatq;.

Obit an. 936. regnum relinquens Ot-
toni filio, qui à Mog. & Colon. Archiep.
vngitur ritu solenni.

Anni hi diuinitus partis illustrantur
victorijs multis contra infideles.

AN. CMXXXIIIX. S. Oddo *Abbas
Cluniacē.* euocatur Romā, Monastica
refor-

reformatæ. Rogatus illustrat notis vitam S. Martini; pulsuque ad vesperas dato aduolat relicto libro; pluit effuse noctem totam, nec libri subdio, subque canali vel litera immauisset.

Idem oratione *duos iunxit montes* sic, vt riuum interflium exciperent, & vastum efficerent lacum; qui diues piscium aleret adiacens monasterium, iam liberatum molestia procul aduectandi pisces.

AN. CMXL. Huc vsque licitum liberumque fuit Sacerdoti *plures eodem die Missas dicere*, sed Concilium Salgenstadianum statuit, ne plures tribus celebreretur. Alexander Papa sub an. 1073. ad vnicam solam restrinxit.

AN. CMXLIV. Constantinus Edesam Syriæ Saracenicam obsidens, ad eas descendit conditiones soluendæ obsidionis, vt traderent sibi *Epistolam Christi ad Abagarum, & Imaginem Christi nõ manu pictam*. Nauis, eas vehens, sine remige, contra ventum ac tempestatem, recta fertur Constantinopolim: plurima ad earum cultum patratur miracula: vni absecta manus recreuit. Imago Christi sese imprimi ipsam in applicatum ei linteum sic, vt clara luce radiaret.

Monstruosi *globi ignei* passim volantes, & restinguuntur, & pelluntur aqua benedicta, & crucibus ruti collocatis.

Romanus Imperator Orient. à filio attonsus retruditur in monasterium.

AN. CMXLV. In Italia Hugo Rex filio dat regnum, & init monasterium Monachus. *Ignis inuisibili* multi corripuntur: & quotquot Parisios in ædem B.

V. Mariæ confugiunt oratum; conuantur.

AN. CMXLVI. In Gallia inuentum est corpus S. Hunegundis Virginitatis integrum, fragrans, lucidum, miraculis inelytum.

AN. CMXLIX. Danorum ab Ottone debellatorum Rex Christum multis Diuis inferiorem fore dicebat; quod in maiora ipso miracula patrasse: assidens mensæ Poppo Sacerdos negat: Christumque Deum ter Opt. Max. esse asserit. Huius probam expetit Rex, si Poppo ferri massam candentis tulerit illius. Fert: Rexque, Regnumque dant nomen Christo.

Et Sclaui fiunt Christiani: Illis multæ passim apparebant animæ deunctorum; quod animarum non credent immortalitatem.

AN. CMLIII. Otto Rex Abbatem donauit vxori; & ecce Deus filios amant in ipsum, regno eiiciendum; nisi vtriusque exercitus diremisset S. Vdalricus pacificator.

Quod indictum S. Hunegundis sepe quædam violasset spicas legendo, legati spicæ cruentæ apparuerunt.

AN. CMLIV. S. *Matthæi Evangelia corpus*, ipso reuelante repertum in Bethinia, (quo fuerat olim ex Æthiopia, vbi martyrium subierat, translatum) porro transfertur Salernum in Hispaniam.

AN. CMLV. Hungaros innumeros se in Germaniam, vsque Augustam, transfundentes S. Vdalricus precibus & sacrificijs, Otto Rex pietate, & voto se Metturgensem Episcopatum Sancto Laurentio dedicaturum, vicerunt. Idem o-

monibus suis pridie *Sancti Laurentij ieiunium* indixit : communicauit ; lanceamque Domini praeferebat adeo inter-
necione deleuit hostem, vt vix VII. euaserint.

Hispani Duce Conualuo, *viso in acie S. Iacobo*, & prece S. Pelagij eremita, illustri victoria sese vindicarunt è seruitute Maurorum in libertatem Christianam. Grati ex manubijs posuerunt monasterium, honori Sancti Petri sacrum.

AN. CMLVI. *Manus S. Ioan. Baptista* trāsferitur ex Antiochia Constantinopolim, pio furto surrepta. Ei excepienda Imp. Constantinus VIII. Chalcedonem misit obuiam triremē regiam, ac Senatores, ipseque cum Patriarcha in processione cleri populique occurrunt.

Cum anno 954. pluisset crucibus, hoc insecta pestis hausit, quotquot eas cruculas vestibus inhaerentes riserant: earum reuerentibus fuere salutis tota Germania. Otto Rex peste correptus, edito voto S. Viti honori seruatur.

Festum S. Catharinae solenniore cultu obseruantes, ab continuis imbris omnia mergentibus, ne quidem attingebantur.

AN. CMLVII. Saraceni in Romanos ducti late praedantur. In Herculis vico irruunt in templum, dum ad aram operaretur Sacerdos: hic arrepta S. Hostia inuadit sacrilegos; conterritos pulsat, caedit, occidit, fugat solus multos.

AN. CMLIX. S. Dunslanus Eduinū admonens Angliæ Regem, abstineret

matris ac filia nefastis amoribus; ex aula faceffere & exulare iuebatur. Orationi intentus videt aethiopum turbam raptare animam Eduini: orat impensius pro eadem; & reuersi Mauri eiulantes ab ipso ereptam sibi praedam quiritabantur sancto hoc ampliores gratias agente Deo.

Simul

AN. CMLX. Romam ijt petitum *prædicandi potestatem* & benedictionem à Papa Ioanne XII. quantumuis improbo.

Papa idem cōtra Berengarij tyrannidem inuocat opem Ottonis; Regis Germaniæ; ea tamen conditione mutua; vt iuret Otto, se fore Patrimonij S. Petri, & Iuris Ecclesiastici, ac Priuilegiolorum conseruatorem: & iuret Papa, se titulum ei daturum Imperii. Et factum vtrumque est.

Itaque

AN. CMLXI. Otto, filio Ottone in Regem creato, ducit in Italiam cōtra Berengarium cum 60000. occurrente: Sed deficientibus ab eo Principibus Italiæ, regnum cessit Ottoni sine prælio, effugato procul Berengario.

ANNO CMLXII. Otto Imperator omnia Sancto Petro restituit, cæterisque sua Ecclesijs: pacta conuenta sancit diplomate dato: & Papa iurat ab eo se nunquam defecturum.

At

ANNO CMLXIII. Ioannes Papa, quo impune flagitijs iudulget, spreto Ottone ac iuramento, deficit ad impium Adelbertum Com-

mirum. Otto Romam aduolat; victor inquit; fugit Papa. Fit Synodus: hæc prolati criminibus Ioannis eum peragit reum, Pontificatu exiit; Leonem surrogat: Omnia contra ius fas, & Canones.

Quocirca Ioannes eos omnes excōmunicauit attentantes iudicare Papam, & damnare. Otto se nil miscebat pseudosynodo.

AN. CMLXIV. Dum Otto, Romæ præsidio relicto, Albertum Spoleti obsidet, ac vincit; Ioannes inquit urbem, concitat Romanos, pro se contra Ottonianos depugnent; coacta Synodo Leonem deponit: noctuque accubans seorto ad caput à dæmone ictus exhalat.

Romani creant Benedictum V. Otto autem iterato Romam obsidet, expugnat; deditum à Romanis Benedictum accipit; coacta Synodo & Sedi restituit Leonem, quem Clerus populisque acceptat, licet Pseudopapam.

Hinc error Gratiani, & ex eo cæterorum. Is enim credit Leonem fuisse Pontificem legitimum; vnde eius falsa ordinatione Codicem suum taminauit, *de facta ab Leone Imperatori Concessione super ordinatione Papæ: de Inuesturis ei datis; de Donationibus ante Sancto Petro factis, iam redonatis Imperatori.*

Nicephorus Imp. Orientis felicissime pugnans contra Turcas, contendit at frustra; vt milites cæsi in Martyrum album referantur, & colantur.

AN. CMLXV. Otto secum abducit

Benedictum Hamburgum; vbi & mortuus est: simulque mortuus & Leo est.

Continuo Romani surrogant canonicè Ioannem XIII, Ottonem nil obmittente.

Sarmatis creditur olim Christum prædicasse S. Andreas: (quiam à Leofco Poloni audire cœperunt.) Eorum Rex Meiceslaus, etsi septem vxoribus vteretur, ex nulla tamen fieri pater voluit, Persuasus ducere Christianam duxit prius ipse baptizatus: gignitque Boleslaum. Illi igitur submissi à Ioanne XIII. Sacerdotes conuertuntur Poloniam.

AN. CMLXVI. Tumultuantes Romani Ioan. XIII, male mulctatum carcerant. Otto è Germania aduolans eum restituit, mulctatis morte, & exilio, tutoribus.

Primitiæ religionis in Polonia multos pariunt *eremitas sanctos.*

ANNO CMLXVII. Otto filium Ottonem Regem, iam etiam creati facit Imperatorem Germanorum

AN. CMLXVIII. Papa benedicit campanam, in honorem Sancti Baptiste suspendendam: tum adhuc recens erat campanarum vsus; recentior benedictendarum.

ANNO CMLXIX. Ottonis Comes à cacodæmone obsessus furit: Seditur ab Ottone Romæ tangendus *ante S. Petri.*

Clerici dolo obligant eum alia catena secundum: deniq; Perrina; & mox ad huius contactum excussus euolat infessor.

In eam iniecta manu Episcopus Metensis ait: aut mihi relinquatur, aut manus praescindatur. Otto flestit eum, vt accepto annulo acquiescat. Idem Episcopus triennali bello per Italiam plures collectas reliquias tecum alportauit in Galliam, de pilis Sancti Petri, Cruore Sancti Stephani, Sancti Laur. &c.

AN. CMLXX. In Anglia S. Dunstanus cum Concilio decernit: Clerici aut caste viuant, aut praebendas perdant. Procrastinantibus Clericis, cum canerent: *Seruite Domino in timore: &c.* Ethelvvaldus inuit chorum proiectaque Pluuiam clamat: *Apprehendite disciplinam, ne pereatis.* Contentiunt, fiuntque à Clericis Monachi regulares.

Sed quia oscitabunde viuebant, Fulbertus Abbas mortuus dum biduo post effertur, è tumba se erigens rediuius clamat: Meritis Sancti Olivaldi seruatius redii, vt facta peccatorum exhomologesi, sumtoque Viatico sacro, redormiam. Dictum factum ex ordine continuo.

Sanctus Dunstanus Comitem in caestuofum irrita euenta primum monuit: at postea idem in sacco, cinere, vndipesq; inuit Concilium, oratque poenitentiam. Dignus quem à S. Dunstano excommunicatum absolueret collacrymans idem.

ANNO CMLXXI. S. Vdalricus quod assenserit Imperatrici petenti, quatenus tuus ei filius succederet in Episcopatu; idcirco ante mortem luit, vocatus ad iudicium Concilii Ingelhemensis.

Ioannes Imp. Ori. patrocínio & ope Deiparæ, ac Sancti Theodori Martyris, in acie prima etiam praeliare visi, deuincit Bulgaros. Gratus, horum spolia ducens in triumphum, ipsis superimponit *statuam Deiparæ triumphantem*: Saluatori basilicam statuit nulli secundam: aureos cudit nummos hac cum epigrapha: *Christus Rex Regum*: ex altera stabat imago Christi. Ex hoc ceptus manauit *usus monetæ insigniendi sacris imaginibus.*

ANNO CMLXXIII. Otto Imperator mane confurgit ad Missam: iubet etogarii eleemosynas: cum *Missâ finita* finit & vitam in templo sedens.

Iam obierat anno eodem S. Vdalricus.

ANNO CMLXXIV. V. VI. VII. &c. Hi anni, vt plerique superiores, & sequentes annales, pene mera Sanctorum, & Monachorum produnt miracula, vt Romualdi, Niconis, Nili, &c.

AN. CMLXXVIII. Otto II. Imp. ducit in Franciam; redit dum ad tumefactum retardatur flumen, instantibus à tergo Francis. *Sanctus VVolfgangus Episc.* Ratisbonensis orat Deum: inuit flumen primus, sequentibus cunctis; perit nec vnus. Franci idem ibidem vadaturi merguntur, quotquot inuaferant vndas.

S. Eduar. Rex Angliæ, in sidijs noueræ cæsus, claret miraculis.

ANNO CMLXXIX. Monachi sedes Clericorum occupant: Catnæ in Concilio dum litigant. subita tempestate curia corruit; opprimit omnes partim occisos, partim sic attri-

ee 2 tos,

ros, vt expirarint: Solus S. Dunstanus cum monachis trahi insistentes sunt illasi.

ANNO CMLXXXIII. *Vindictæ diuine* in varios hic, vt passim hoc sæculo toto, referuntur. Nec Otto I. immunis fuit, aut impunis, quin & clade sui exercitus contra Græcos, & sua morte secuta lueret; Deo Sanctum de ea præmonente per visum.

Obijt tamen rite confessus, & communicatus.

S. *Adalbertus* Epif. Pragensis, ob Boemorum improbitatem se abdicans Episcopatu, fit Monachus, ministerq; culinarius toto quinquennio: sic meritus fieri Apostolus Gentium.

Stephanus Vngariæ Princeps, & Meicislaus Poloniæ, *petunt à Papa titulum Regis* sibi concedi: annuitur illi; huic negatur, ob gentis crudelitatem barbariusculam.

AN. CMLXXXIV. Romæ Sacerdotes ineunt *Sodalitium* hoc pacto, vt singuli contodalium defuncti, viuorum suffragijs per Sacrificia, preces, & elemosynas adiuuentur; præsertim vt pro venoquoque X L. Missæ cantentur.

AN. CMLXXXVII. Ioãnis XV. tertio, Ottonis Imper. Occ. quarto Ludouicus Rex Carolinæ stirpis non quidem vltimus; sed illiberis tamen moriens, regnum non reliquit Carolo fratri, sed tradi fecit Hugoni Duci Parisiensi; cuius pater in Nortmannica irruptione, diuinitus monitus, transtulit reliquias Sanctorum Martyrum in suam ecclesiam. Eique apprensus S. Valericus spondet, idcirco posteros eius,

vsque in septimam generationem in Francia regnatos,

Constantinopoli ludentes in sphaeristerio *Cantum Vesperarum* interturbabant: Sanctus Nicon eos increpans abigitur à Præfecto, protinus paralyti punito. Pœnitentem, precesque pro se à Nicone rogantem Sanctus conseruat.

ANNO CMLXXXVIII. In Hispania Christiani pauci vincunt prælio Saracenos plurimos Duce Antolino pijssimo. Hic *noluit inuadere conflictum prius, quam Missa tota patrata*: interea tamen ipse inter primos visus est fortissime pugnare, versareque hostem: certum cunctis, *fuisse Angelum*: eius tamen equus vera vulnera laucius acceperat, & cæcorum sanguine cruentus rubebat.

Sic & anno 999.

AN. CMLXXXIX. *Boemis suum Pastorem Adelbertum* requirentibus, Archiepif. Moguntinus impetrauit à Papa, vt è monasterio extractus, eis redderetur. Sed dum reperit eos æque, vt prius crudos; ecce Geisæ Regi de regni conuersione cogitanti noctu, apprensus iuuenis speciosus ait: *Manus habes sanguine plenas, ideo non tu, sed filius tibi nasciturus cogitatus perficiet*. Regina apprensus S. Stephanus ait: *Paries, cui meum nomen impones Stephani*. Excipe benigne qui venit, *Dei famulum*. Ecce propediè aduenit S. Adelbertus, vt triq; spondet pro firmitate promissi.

ANNO CMXC. Et Reges, & Comites Franciæ iam diu astuefacti inuadere bona & iura tum Ecclesiastica, tum Monastica, multis à Deo

Deo plagis vindice puniti exempla reliquerunt: è quibus plurimis vix pauca Demonstrationi nostræ adpersimus.

Hoc anno velut colophonem vindiciarum diuinarum in Francicam Sacram famem hic apponamus.

Rhenense Concilium *diras imprecat*ur Raptoribus ecclesiasticorum bonorum; Secutaque diuina vindicta est, dum Hugo Dux capit Carolum Regem, si mulque cum vnico Carolini Stemmatis ramo hoc Regnum Francorum excidit.

Ita vindicauit Deus HÆRESIN POLITICORVM hoc ortam æuo iactantium; *Carolo Regi omnia, etiam in Ecclesiis, licere.*

ANNO CMXCI. Rhemis cum Carolo captis Hugo voluit in locum Arnulphi Episcopi proditoris Gerbertum surrogari monachum Curialem; Sed Papa eum reiiciente, hic Gerbertus plaustrâ conuictorum euomit in Papam, vti magum. &c.

Quo libro hodie exultant hæretici & Politici; Vane!

ANNO CMXCII. Hugo renitente Concilio Rhemensi abdicat Arnulphum (Carolinum extinguere stemma studens) intruditque Gebertum, eo in Papam insolentius scribentem.

ANNO CMXCIII. Vesuuio monte insolitas flammarum vndas procul euomente, etiam Roma vrebatur.

Iamque correpta S. Petri Basilicâ, vrbs in eam concurrat tota supplex, Ædi Principi parceret: Deus, ne Fides Petri veniat in opprobrium improborum; Ecce, momento flamma resilit ab ar-

dentibus abiugnis trabibus, auolatque per auras.

AN. CMXCV. Papa per Legatos cognoscit causam Arnulphi & Gerberti coram Concilio Rhemis; huncque reum & intrusum abdicat; restituit Arnulphum non proditorem.

Ericus Rex Sueoniæ ethnicus bello vicit Regem Daniæ; in quo S. Poppo prædicabat Christum, Cui Rex: age, factis dicta doce: indue ferream chirothecam hæc candentem (erat ponderosissima) induit, fertque illæsus quo volebant. Iterum cerâ tinctam rigentemque vestem eum induit: quæ accensa deflagrat in cinerem, illæso S. Poppone.

Rex, Daniaque tota, damnatis idolis, Christum confitentur, ac baptizantur. Sunt, qui Ericum resiliisse dicunt.

ANNO CMXCVI. Defuncto Ioanne XV. Otto Rex cognatum suum Germanum curat surrogari dictum Gregorium V. Crescentius Dux, persentescens Pontificatum deriuari in Germanum ideo, vt Ottoni traderetur Imperiū; ergo extruso Gregorio intrudit Ioannem XVI. Aduolans Otto restituit Gregorium, obsessum capit Crescentium, & contra promissum impunitatis capite minuit; vxoremque eius Romanarum speciosissimam assumit in concubinam: Ioannem XVI. truncum auribus, nato, oculis, asinoque auersum imponit, data in manus caudâ, præcone clamante: *Sic patitur, qui Papam Sede pellere nititur.*

S. Nilus sibi donari Ioannem XVI. petit, & obtinet.

Sed eo iam reperto mortuo in carcere, Otto indoluit: *in penitentiam pedes*

peregrinatur in monte Garganum S. Michaeli seque Monachum fore promittit.

Redux à Papa capessit Imperium, & inungitur coronatus.

Papa simul Ius eligendi Imperatoris permittit solis Germaniæ Principibus: Quod postea Innocentius IV. in Concilio Lugdunensi ad SEPTIMUM VIROSELECTORES nominatos reduxit. Otto illiberis ita suavit;

1. Ne cognati de Imperio decertarent;

2. Ne Franciam reflorētes, aliālinea, & non Carolinā, repeterent Imperium.

S. Adelbertus Romæ coram Papa Sacrum Missæ peregerat vsque ad *Memento defunctorum*: hic obdormit raptu. Miratus somnum Papa eum excitari curat.

Sanctus requirit chirothecam alteram, quā nusquam repertā, dataque alia, profequitur Diuina.

His rite factis Papa ita sciscitanti causam somni, amissæque chirothecæ edicit; se quinque Fratres suos, in Boemia cæcos pro fide, sepulturæ dedisse; ibique chirothecam reliquisse auocatum.

Missi protinus repertam, cæteraque vera referunt.

Otto Imp. Papa annuente, statuit in S. Pauli monasterio monachos vitæ peioris mouere, alterius instituti religiosos substituere.

S. Paulus autem in somnis apprensus id prohibet; quod emendare, non extirpare, oporteat. Et factum est ita.

Idem Aquisgranum reuersus *Caroli*

Magni sepulcrum diu requisit; demum reperit eum in folio assidentem, cruce aurea è collo pendente, vestibulque nihil dum quicquam læsis.

Crucem cum parte vestis venerabilis sustulit; cætera reliquit.

Fulco Comes Andegauensis raptor bonorum ecclesiasticorum, Deo postulat templum; Rogatus Archiep. Turenensis id vt dedicaret, noluit, nisi prius restituisset aliena.

Nolens impetrat à Papa Cardinalem mitti, qui consecraret.

Peracta dedicatione ingens momento coortus turbo templum euertit. Nimirum *in pœnam sacrilegij*; ex quo data Deo displicent; Non in pœnam alienæ iurisdictionis à Papa inuata: vt mentitur Glaber.

AN. CMXCVII. S. Adelbertus martyrio coronato, S. Bonifacius, Ottonis cognatus, monachus Russiæ factus Apostolus, missu Papæ, conuertit plures.

Barbari ab eius cæde diu abstinentes, quod martyrio & miraculis clariorem in Brussia viderent; demum tamen & ipsum trucidarunt.

Stephanus Rex Hungariæ iuuenis coniuratos in sese vincit bello sub signis S. Martini, & S. Georgij. Victor construit monasterium S. Martini, vbi hic orasse fertur: donatque idem.

AN. CMXCVIII. Antolinus iterum vincit Saracenos, vt supra anno 989.

Malacenus Constantinopoli coniurationis suspectus, dum adit aulam citatus, petit S. Niconis preces; qui gloriores fore prædixit, seque rursus visurum.

rum. Abit is ad aulam, hic è vita. Is demum completis quæ prædicta erant, cum defunctum interea videre non posset, pictori verbis vultum cultumque viri describit, vt potest.

Sed cum is ad viuum sic exprimere non posset, in cæsto apparens S. Nicon ait: Me aspice; sic pinge. Dum ad tabulam cæptæ picturæ respiceret, Sanctus disparuit, videtq ipsam viuum in tabula picturam spirare ab ipso Sancto impressam. Sicque rursus eum vidit Malacenus.

AN. CMXCIX. Otto, mortuo Gregorio V. ne Pontificatus rediret ad Romanos, Gerbertum, (quem Rauennensem Episcopum dederat;) iam Papam creari efficit, dictum Syluestrū II. Inde, in peccatorum pœnitentiam, inire peregrinationem ad S. Adelberti sepulcrum Gnesnæ.

AN. M. Otto è Polonia secum retulit Romam brachium Sancti Adelberti, cui & ecclesiam ad Tiberim construxit; in quam & Corpora S. Bartholomæi, & Sancti Paulini Nolani, Beneuento translata deposuit;

Vnde etiam continuo dici cœpit Ædes S. Bartholomæi.

Otto rursus peregrinatur ad Sanctum Nilum, visisque cellulis fratrum circa templum dixit: *Eccce tabernacula Israel in deserto.*

Dotare voluit monasterium; at noluit S. Nilus.

Hunc rogauit, à se quid peteret; qui tacto eius pectore ait: *Peto salutem animæ tuæ. Dole de peccatis: homo es, moriere & iudicabere.*

Otto illacrymatus posita coronâ petijt, & obtinuit benedictionem.

S. Stephanus Dux Hungariæ impetrauit à Papa dari sibi diadema Regium.

Addiditque vltro ei crucem præferri, velut Apostolatus, quod plurimum gentium conuersionem promouisset: quodque Hungariam post illustres victorias de barbaris, Romanæ Ecclesiæ donasset.

In pago Catalonico *rusticus*, ruri obdormiens, videtur sibi examen apum sentire surrepens per podicem, & per os egrediens.

Ex eo stimulatur ad prædicandum; ergo repudiat vxorē; in templo crucē & imaginem Christi proculcat, iactans se iussum à Deo; Decimas non dandas è Scripturis docet; seducit multos.

A S. Lebuino Bremensi examinatus, conuictusque se noctu in puteum præcipitat: seductos reducit Sanctus Lebuinus.

Vilgardus Rauennæ Grammaticus, prædicat beatos Virgilium, Horatium, Iuuenalem. &c.

Damnatur à Petro Rauennatensi.

ERGO

ERGO:

1. Dic age; Quæ sincera FIDES hoc constitit AEO X?
At SIC PAPISTIS RES STAT ROMANA, FIDES QVE:
Non SIC REM seruat Luthero-caluinista, FIDEM QVE.
2. IVRE SVO Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei AVE vs TRVS proprio de iure remisit?
3. ANTI NE CHRISTVS erat quisquam hoc Rom. in Aevo X?

SÆ.

1731